Het magazine van Warande

aandacht

Cliënttevredenheid meten in gesprek

Nadenken over vrijheid en veiligheid

Jaargang 2 | nummer 4 | november 2020

Lidewij Hartman
Eindredacteur

In de hoofdrol

Iedereen die geboren is voor 1984 kent het televisieprogramma nog wel: Mies Bouwman presenteerde het programma, dat om één prominente gast draaide. Dat gevoel kreeg ik toen we met deze uitgave bezig waren. Is corona onze prominente gast in deze Aandacht? Geven we corona de hoofdrol?
Voor iedereen, in én buiten de zorg, was en is corona in ieder geval een ongenode gast, die heel wat feestjes aan het verpesten is. Zo'n gast verdient zeker niet de hoofdrol. Vandaar dat we gekozen hebben voor een figurantenrol: wel zichtbaar en een onderdeel, maar zeker geen tekst.
Je ziet corona in de foto's: geportretteerden zitten op 1,5 meter afstand of hebben een mondneusmasker op. En je leest over corona in de verhalen: in de column van Liesbeth, in het verhaal van Stacey Knox en in het artikel over samenwerking met het Diakonessenhuis.
Wel aanwezig, maar zeker geen hoofdrol.
Ik hoop dat in 2021 de hoofdrol is weggelegd voor een ander virus: het aandachtsvirus.
Want daar wordt iedereen beter van!

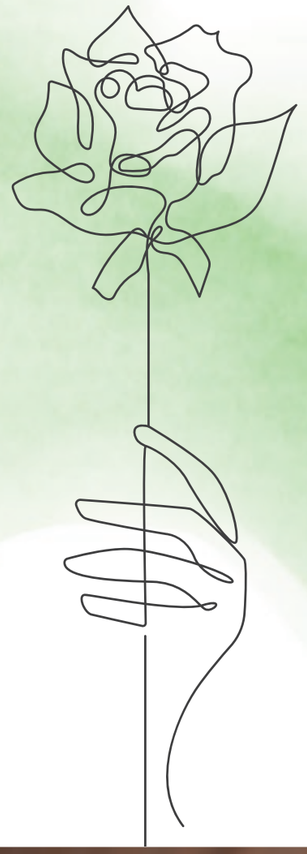

Op de **cover**

Nel Walet, geestelijk verzorger van Warande, is in gesprek met een bewoner. Onderwerp van gesprek is het boekje 'Nadenken over het levenseinde – 30 Trage Vragen'. Uit ervaring weten we dat nadenken over de laatste levensfase belangrijk is, om op een goede manier invulling te geven aan deze fase.
We weten ook dat dit geen makkelijk onderwerp is en dat mensen het daarom soms ook liever uit de weg gaan.
Met dit boekje en door het gesprek er over aan te gaan, hopen we bewoners en hun naasten hierin te ondersteunen.

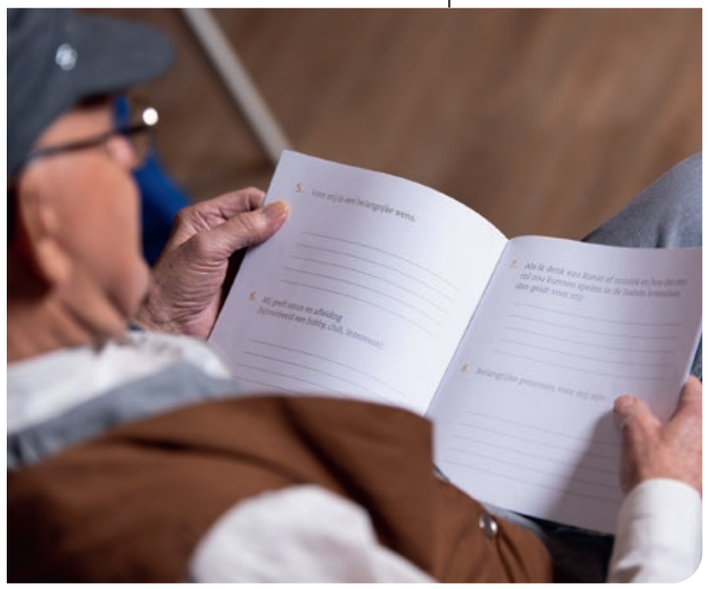

In deze **aandacht...**

Voorwoord 02
Op de cover 02
Samen bij Warande 04
Column Liesbeth Edgar 06
Mijn favoriet 07
Achtergrond 08
Wist u dat? 10
Warande werkt samen 12
Actief bij Warande 14
Vrijdagochtend 16

Redactie
Lidewij Hartman, Esther Herkhof, Nicole Hopster, Willemieke Jungheim, Ada Reiter en Annemieke Schuur.
Eindredactie
Lidewij Hartman

Fotografie
Victor Schutijser en medewerkers van Warande
Ontwerp, vormgeving en druk
Vandenberg, Maarn

warande

Aandacht is een uitgave van Warande. Het magazine is voor medewerkers, cliënten en relaties en verschijnt twee keer per jaar.
Heeft u een idee voor een onderwerp of wilt u reageren? Stuur een mail naar **redactie@warandeweb.nl.**

Locaties van Warande

Leendert Meeshuis
Prof. Bronkhorstlaan 6
3723 MB Bilthoven
T 030 – 225 96 00

Schutsmantel
Gregoriuslaan 35
3723 KS Bilthoven
T 030 – 228 69 11

Huize Valckenbosch
Van Tetslaan 2
3707 VD Zeist
T 030 – 698 67 00

Bovenwegen
Heideweg 2
3708 AT Zeist
T 030 – 692 85 11

De Loericker Stee
Hollandsspoor 1
3994 VT Houten
T 030 – 636 31 00

Warande Revalidatie
(Diakonessenhuis)
Jagersingel 1
3707 HL Zeist
T 088 – 250 98 50

Heerewegen
Arnhemse Bovenweg 80
3708 AH Zeist
T 030 – 693 80 00

In de Dennen
Arnhemse Bovenweg 78
3708 AE Zeist
T 030 – 693 80 29

Cliënttevredenheid meten bij Warande

‘Het moet **een echt gesprek zijn’**

Het is niet meer weg te denken uit onze samenleving: beoordelingen of reviews. Na een besteld boek, een telefoongesprek met onze internetprovider of een bezoek aan een restaurant, volgt automatisch een verzoek om een beoordeling. Wat vond u van de dienstverlening? Ook zorgorganisaties zijn verplicht regelmatig hun ‘klanten’ te vragen naar hun tevredenheid.

Kort en relevant

Warande vindt dat tevredenheidsmetingen over de ervaren kwaliteit eenvoudig en zinvol moeten zijn. Hans Altenburg is adviseur kwaliteit bij Warande en zegt: ‘Op het moment dat we de cliënt en/of vertegenwoordiger uitnodigen voor de zorgleefplan-bespreking, vragen we aan hen, als voorbereiding, de zes waarderingsvragen op ZorgkaartNederland te beantwoorden. Tijdens de daadwerkelijke bespreking vragen we dan om iets over de ervaren kwaliteit te vertellen.’

In gesprek

De visie van Warande op kwaliteit is dat goede zorg ontstaat in de relatie tussen cliënt en medewerker. Wat voor de cliënt belangrijk en betekenisvol is, is bepalend. Elke cliënt is uniek en medewerkers sluiten aan op de behoeften en gewoonten en op dat wat de cliënt zelf kan. We willen daarom weten of we in de zorg- en dienstverlening de goede dingen doen, dan wel zaken moeten verbeteren. Dat betekent dat we veel vaker vragen stellen aan onze cliënten. Niet via een jaarlijkse enquête, maar juist in gesprek met elkaar. Dit is een belangrijke taak voor de eerstverantwoordelijke verzorgende (EVV-er).

Afstemming

Netty Schoots is lid van de centrale cliëntenraad van Warande. Zij was betrokken bij de invoering van deze nieuwe manier van het meten van cliënttevredenheid. ‘Mantelzorgers en bewoners geven aan hoe zij zorg willen. Dat vraagt meer afstemming in een zorgleef-planbespreking. Daarom is het tevredenheidsonder-zoek gekoppeld aan deze bespreking. ‘Wij vinden dat een goed idee, maar het moet wel een echt gesprek zijn. En een open gesprek’, vertelt Netty.

Ruimte

De ervaring van de cliëntenraad is dat bewoners en naasten niet altijd helemaal open zijn over hun wensen. Volgens Netty willen bewoners niet klagen, want zo voelen ze dat soms. Netty: ‘Wat je wil is dat mensen gevoel hebben om eerlijk te kunnen zeggen wat ze vinden en dat ze daar ruimte voor krijgen. Zo was ik soms een spreekbuis voor mijn vader. Hij had best een mening, maar dat kwam er dan op het moment van het gesprek niet uit.’

Denken

Cliënten en naasten kunnen dus een beoordeling plaatsen op Zorgkaart Nederland. Netty denkt dat van tevoren de vragen van ZorgkaartNederland bekijken en beantwoorden zeker helpt.
‘Dat zet mensen aan het denken. Niet iedereen is ge-wend om te formuleren wat er goed en wat er minder goed gaat. We willen niet mopperen, dus dan is het aan de medewerker om door te vragen. De EVV-er kan dan meer gerichte of verdiepende vragen stellen. Bijvoorbeeld ‘Ik merk dat u blij bent bij de gespreks-groep’ of ‘Ik hoor ook graag wat er minder goed gaat’. Echt een open houding waarin de medewerker de wensen van de bewoner beter leert begrijpen, maar ook aangeeft wat binnen de mogelijkheden ligt.’

Beeld

Netty is kritisch, ook over ZorgkaartNederland.
‘Ik ben zelf voorzichtig met wat ik op internet lees. Ik zou zelf ook niet zo snel een beoordeling plaatsen. De beoordelingen zijn vaak extreem, heel goed of heel slecht’, legt zij uit. Begrijpelijk, maar daarom is het goed om ook meer genuanceerde beoorde-lingen te plaatsen. Hoe meer beoordelingen, hoe beter het beeld van Warande. Warande start hier nu mee en gaat samen met cliënten, naasten en me-dewerkers ervaren hoe het meten van tevredenheid gaat. Hans Altenburg vult aan: ‘iedere beoordeling op ZorgkaartNederland wordt direct doorgestuurd naar de leidinggevenden van een vestiging. Zij zien dan wat goed en minder goed gaat. Vervolgens reageert de vestiging op de beoordeling op ZorgkaartNederland. Zo voeren we het gesprek over kwaliteit ook daar.’

ZorgkaartNederland

Cliënten en naasten kunnen op elk moment gebruik maken van ZorgkaartNederland om hun ervaring met een locatie van Warande te delen. De zes vragen van ZorgkaartNederland:

1- Afspraken
Verliep het maken van een afspraak goed? En komt de organisatie/medewerker de gemaakte afspraken over tijden, tijdstippen en afspraken na?

2- Verpleging
Hoe beoordeelt u de kwaliteit en het effect van de verpleging, verzorging of behandeling?

3- Omgang medewerkers
Behandelen de medewerkers u met aandacht? Gaan de medewerkers op een goede manier met u om?

4- Kwaliteit van leven
Sluit de zorg aan op wat u belangrijk vindt? Past het bij de manier waarop u wilt leven?

5- Luisteren
Wordt u gezien of gehoord? Wordt er passend gereageerd op uw vraag of verzoek?

6- Accommodatie
Vindt u het gebouw, de voorzieningen en de omgeving prettig?

Daarnaast bestaat de mogelijkheid om een open veld in te vullen waarin staat: Wat kan er volgens u beter in de zorg-verlening? Waarover bent u zeer tevreden wat betreft de zorgverlening?

Ergotherapeut Liesbeth Edgar

Blonde **lokken**

Leendert Meeshuis, afdeling Fazant: alle lege bedden die in de eerste covid-19 golf waren ontstaan zijn weer gevuld… ongeveer de helft van de bewoners op de afdeling is nieuw. Toen ik een paar weken geleden terug kwam van vakantie, leek het net of ik op een nieuwe locatie was gaan werken. Veel nieuwe gezichten, nieuwe namen… Allemaal mensen die je weer 'in de vingers' moet krijgen.

Maar gelukkig ook nog oude bekenden en eentje die mij ook leek te herkennen. "Ah…daar is die mevrouw met de mooie blonde lokken". Ik voelde me totaal niet aangesproken - ik ben hartstikke grijs namelijk - maar ze had het wel over mij. De dame in kwestie is een klein vrouwtje met scherpe oogjes, met zeer wisselend humeur dat ook duidelijk van haar gezicht is af te lezen. Ze woont al een tijdje in het Leendert Meeshuis, eentje van pre-corona, van de oude garde!

Haar zithouding was een dingetje. Volgens de lichaamsmaten zou haar rolstoel passend zijn, maar ze zat erin alsof dat niet zo was.
Voor mij als ergotherapeut een doorn in het oog. Op zo'n ochtend dat mevrouw me weer uitbundig complimenteerde met mijn blonde lokken, durfde ik het aan haar 'beter' in de rolstoel te positioneren. Oei, oei, een inschattingsfout; het liefst had ze me alle hoeken van de kamer laten zien. Hoe ik het in mijn hoofd haalde: ze zat prima. De hele huiskamer genoot mee van dit akkefietje.

Vorige week nog waren mijn mooie blonde lokken onderwerp van gesprek. Het leed dat ik haar had aangedaan was ze gelukkig vergeten. En nu is ze er niet meer. En op die momenten voel je dat de pijn die de vele overlijdens van de afgelopen maanden met zich heeft meegebracht nog niet verwerkt is. Het zal nog tijd in beslag nemen voordat alles een plaatsje heeft gekregen.
En wat betreft de blonde lokken rest mijn spiegelbeeld en de herinnering.

'**Koken** is mijn lust en mijn leven!'

Mevrouw de Ruiter

Mevrouw de Ruiter woont vanaf maart dit jaar in Schutsmantel. Daarvoor woonde mevrouw altijd zelfstandig en was koken haar lust en haar leven.
Toen ik jong was ben ik met mijn familie naar Nederland gekomen. Op de huishoudschool kookte ik altijd voor de leraren. Ze vonden dat heerlijk, dat echte Indische eten'.
Mevrouw De Ruiter kookte vroeger altijd voor de militairen op de vliegbasis Soesterberg. Samen met haar man en twee dochters woonde ze in Den Dolder. Haar man werkte op de vliegbasis bij het accumagazijn. 'Een paar weken geleden heb ik gelogeerd bij mijn zus in Achterveld. Mijn broer was daar ook en met zijn drieën hebben we toen Indisch gekookt. 'Mijn lievelingsgerecht is hete kip. Dat vind ik heerlijk. Sinds ik hier woon, heb ik eigenlijk niet meer gekookt. Soms belt mijn kleinzoon met een vraag: hoe hij het rundvlees moet koken. Dan zeg ik een klein beetje azijn erbij, dan wordt het vlees heerlijk zacht.'

Heeft u ook een favoriet? Een gerecht, vakantiebestemming of hobby van vroeger, die u wilt delen?
redactie@warandeweb.nl

Hete kip van mevrouw de Ruiter

Voor 4 personen en klaar in 45 minunten

- 600 g kipdijfilet
- 1 ui
- 1 lombok (rode peper)
- 4 tenen knoflook
- 2 el tomatenpuree
- 2 tl (bruine) suiker
- 1 tl djahé (gemberpoeder)
- 1 tl trassi (garnalenpasta)
- 1 tl sambal oelek (of meer)

Snijd 500 tot 800 gr kipdij in hapklare stukjes. Bestrooi met zout en peper. Bak de stukjes kipdij rondom bruin in 7-10 minuten in een scheutje olie. Laat uitlekken op keukenpapier.

Mix ondertussen (met staafmixer) 1 ui, 1 rode peper (lombok), 3-4 tenen knoflook, 1 tl trassi, 1 tl djahé (gemberpoeder) en 1 tl sambal (of meer) tot een gladde boemboe.

Fruit de boemboe even aan in (een deel) van de olie waar je de kip in gebakken hebt. Voeg ook 2 tl (bruine) suiker of gula djawa (palmsuiker) toe en 2 el tomatenpuree.

Schep de gebakken stukjes kip door de boemboe tot alles bedekt is. Voeg vervolgens ongeveer 200 ml water toe (of iets meer als je meer kip hebt).

Laat het geheel met deksel van de pan nu minimaal 30 minuten pruttelen. Schep geregeld even om.

Selamat makan!

Nadenken over vrijheid **en veiligheid**

Dat is wat de nieuwe wet Zorg en Dwang van ons vraagt. Deze wet is dit jaar in de plaats gekomen van de Wet op de BOPZ (Wet bijzondere opnemingen in psychiatrische ziekenhuizen). Belangrijkste verandering is dat deze nieuwe wet beter aansluit bij de zorg voor mensen met dementie of een verstandelijke beperking, waardoor mensen die hun wil niet meer kunnen uiten beter beschermd worden. Dit jaar is een overgangsjaar.

Aansluiten

Paul Schmitz is specialist ouderengeneeskunde bij Warande en was altijd de BOPZ-arts. Nu is hij nauw betrokken bij de invoering van de wet Zorg en Dwang. Doel van de wet Zorg en Dwang is dat zorgmedewerkers zorgvuldig omgaan met zorgverlening aan mensen die niet wilsbekwaam zijn. 'Daarbij streven we naar behandelen op basis van instemming, vrijwillige zorg. Dat vraagt van ons dat wij aansluiten bij de beleving van iemand. Stel dat iemand ongerust is, dan helpt het om mee te bewegen in de belevingswereld. Vrijheid is dan: zo benaderen dat hij niet meer ongerust is', legt Paul uit.

Omdenken

Paul geeft aan dat scholing van medewerkers erg belangrijk is, want het is een grote verandering. 'Vooral de manier van denken. We gaan praten over vrijwillige en onvrijwillige zorg en niet meer over (vrijheidsbeperkende) maatregelen. De manier waarop je kijkt, is 180 graden gedraaid en dat maakt het lastig. Ik geef een voorbeeld: een bed met een sensor geeft een signaal af naar verzorging. Als familie en bewoner het goed vindt, dan is het vrijwillige zorg. Totdat de bewoner zegt: ik wil het niet, ik vind het niet fijn. Dan is het onvrijwillige zorg.' Zo denkt Peter Hoekstra er ook over. Hij is deskundige op het gebied van de wet Zorg en Dwang en heeft informatiebijeenkomsten voor medewerkers begeleid. Hij zegt: 'Deze wet is een les in omdenken: kijken wat er past bij iemand en wanneer is het onvrijwillig?'

Duidelijk

Onze bewoners hebben dezelfde rechten als iedereen, dus ook vrijheid. Dat staat in de grondwet. Ook zijn onze bewoners wilsbekwaam, tenzij in het dossier staat dat hij of zij (voor iets) wilsonbekwaam is. Het moet dus in het dossier staan. Dan volgt de belangrijke vraag: wie bepaalt wat veilig en onveilig is voor bewoners? Bijv. een bewoner wil een rondje wandelen, maar kan verdwalen. Welke risico's accepteer je dan? Peter Hoekstra geeft aan dat zorgorganisaties, en dus Warande ook, duidelijk moeten zijn over wat wel en niet kan. 'De wet gaat over het managen van verwachtingen, zeker met naasten en familie. We bieden 24 uur per dag, 7 dagen in de week zorg, maar we kunnen niet 100% veiligheid garanderen. Ongelukken gebeuren, helaas.' Zijn advies: ga in gesprek met naasten over geaccepteerde risico's en zorg dat concrete afspraken altijd terug te vinden zijn in het dossier.

Laat ook je overwegingen en dilemma's zien, blijf in het proces van denken zitten en laat het denken zien. Handel op basis van je deskundigheid en maak je overweging zichtbaar.

Nadeel

In de zorg voor bewoners en cliënten gebeuren veel zaken automatisch en dat kan dan zonder instemming zijn of gaan. Voor wie doen we dat? moeten we ons afvragen. De wet is daarin heel duidelijk zegt Peter Hoekstra. 'Het gaat om 'ernstig nadeel'. We grijpen soms in, terwijl we geen ernstig nadeel voorkomen, maar wel vrijheid beperken. Dat iemand naar buiten gaat, is geen ernstig nadeel.

Dus vraag jezelf af: welk ernstig nadeel probeer ik te voorkomen? En dat is altijd maatwerk! Je weet niet in één keer het antwoord. Je gaat puzzelen met het gedrag van bewoners. En het begin is dan: loslaten. Wanneer wordt het erg? En hoe kan ik iemands patroon beïnvloeden, op een ethisch goede manier? Dan komt het aan op creativiteit en deskundigheid. En dat is er voldoende bij jullie!, besluit Peter. Ook Paul Schmitz is daarvan overtuigd. 'Als je voor veiligheid kiest: kijk dan of deze manier past bij deze bewoner? Goed kijken naar wat bij iemand past. En als je dat goed doet heb je meer vrijwillige zorg.'

Wat is de Wet zorg en dwang?

De Wet zorg en dwang regelt de rechten bij onvrijwillige zorg of onvrijwillige opname van mensen met een verstandelijke beperking en mensen met een psychogeriatrische aandoening (zoals dementie). De kern van de Wet zorg en dwang is 'Nee, tenzij'. De zorg voor ouderen met dementie en mensen met een beperking moet zoveel mogelijk op vrijwillige basis plaatsvinden. Soms kunnen mensen met dementie of een verstandelijke beperking niet (meer) zelf inschatten wat goed voor hen is. Zorgverleners helpen ze dan bij die keuzes. Het uitgangspunt van de Wet zorg en dwang is dat onvrijwillige zorg daarbij niet wordt toegepast, tenzij het niet anders kan.

De wet regelt:

- In welke situaties onvrijwillige zorg en/of opname aan de orde kan zijn;
- Hoe een besluit tot onvrijwillige zorg genomen en geëvalueerd wordt;
- Hoe de rechten beschermd worden (cliëntvertrouwenspersoon en klachtrecht)

De besluitvormingsprocedure waarborgt een zorgvuldig onderzoek naar mogelijke alternatieven voor onvrijwillige zorg. Onvrijwillige zorg is alleen toegestaan als er geen alternatieven zijn.

Kijk voor meer informatie op **www.dwangindezorg.nl**

Onvrijwillige zorg kan voortkomen uit goed bedoelde intenties

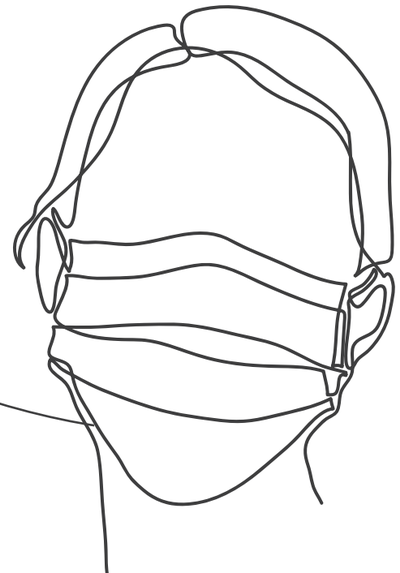

Deze wet is een les in omdenken

Doe het, denk erover na en doe het opnieuw...

wist u dat?

Waakmanden

Stichting Monuta heeft zeven waakmanden gedoneerd aan Warande, voor elke locatie één waakmand.
De waakmand is gevuld met allerlei attributen die nabestaanden kunnen gebruiken voor henzelf of de stervende tijdens het waken. Zo zit er in de mand bijvoorbeeld een box om muziek af te spelen, geurkaarsen, een warme deken, kleurplaten voor bezoekende kinderen of kleinkinderen en een notitieboekje.
De waakmand is één van de hulpmiddelen bij het bieden van palliatieve zorg.

Cliënt-vertrouwenspersoon

Bij een klacht over onvrijwillige zorg bij mensen met dementie kunt u terecht bij de cliëntvertrouwenspersoon van Zorgstem. Dat is mevrouw Barry van Nugteren.

Zij is te bereiken via mail **b.nugteren@zorgstemvertrouwenspersonen.nl** en telefoon/whatsapp **06 40 53 90 66**.

VERTROUWENSPERSONEN zorgstem

Klachtenfunctionaris

Marjolein de Jong is de onafhankelijk klachtenfunctionaris van Warande. Zij heeft haar rechtenstudie in 2010 afgerond en heeft enkele jaren bij de rijksoverheid gewerkt.
Sinds 2019 werkt Marjolein als klachtenfunctionaris bij verschillende zorgaanbieders.

U kunt Marjolein de Jong bereiken via **T. 06 – 129 17 721** of via mail **klachtenfunctionaris@warandeweb.nl**.

Interessante website

www.samendementievriendelijk.nl

samen dementie vriendelijk.nl

Verbouwing bij Schutsmantel

Locatie Schutsmantel is dit najaar verbouwd. Dat was nodig omdat er nu meer ouderen wonen met een intensieve, vooral psychogeriatrische, zorgvraag. De Schutsmantel heeft daarnaast een lange wachtlijst met ouderen die er graag willen wonen. Op de begane grond zijn twee toiletten samengevoegd tot een toiletruimte voor mindervalide bewoners. Er is een extra doorgang van de Bechsteinzaal naar de Bosrank gerealiseerd. De dagopvang op de eerste etage is verhuisd naar de Bosrank. De zorgpost is naar de voormalige kapsalon op de begane grond verhuisd. Daarnaast creëren we vijf extra studio's en drie extra appartementen. Zo kunnen we meer mensen zorg bieden. De trappenhuizen worden gerenoveerd en het voormalige winkeltje wordt verbouwd tot kapsalon.

Leven tussen leegte en liefde

In coronatijd hebben met name zorgmedewerkers elke dag opnieuw een marathon gelopen, weken achter elkaar.
In dit boek geeft Fia Oomen, geestelijk verzorger bij Warande, een kijkje in de wereld van de zorg voor een heel kwetsbare groep. Vanaf half maart werkte ze grotendeels vanuit huis en beschrijft de werkzaamheden in coronatijd, het contact met familie, bewoners en zorgmedewerkers, wat de crisis met de mensen heeft gedaan, wat haar pijnlijk heeft geraakt en waardoor ze werd bemoedigd. Ook bevat het boek een terugblik vanuit de verschillende locaties en vanuit verschillende disciplines.

Wilt u het boekje ontvangen? Stuur dan een mail met uw adres naar communicatie@warandeweb.nl **Dan sturen wij u een exemplaar op.**

Warande werkt samen met het Diakonessenhuis

Infectiepreventie staat hoog op de agenda

Warande werkt sinds 2012 samen met het Diakonessenhuis op het gebied van infectiepreventie. Concreet houdt dit in dat een deskundige infectiepreventie van dit Utrechtse ziekenhuis ook een aantal uren voor Warande werkt. En sinds ruim twee jaar is dat Jojanneke Nollen. Jojanneke is het eerste aanspreekpunt voor vragen die de infectiepreventiecommissie van Warande niet kan beantwoorden. Verder adviseert ze deze commissie en doet audits op locaties van Warande. Ook zorgt ze samen met de commissieleden voor duidelijke protocollen. Zo zorgt Warande ervoor dat de kennis over infectiepreventie van goede kwaliteit is. En dat we snel kunnen schakelen. Want onze bewoners zijn door hun ziekte en ouderdom extra vatbaar voor bacteriën en virussen. En als onze bewoners ziek worden of een ontsteking krijgen, hebben ze hier meestal meer last van dan anderen of het heeft ernstige gevolgen. Infectiepreventie staat daarom hoog op de agenda bij Warande.

Coronateststraat

Het opzetten van een eigen coronateststraat is het meest recente voorbeeld van de goede samenwerking. Sinds half april kunnen medewerkers van Warande zich zeven dagen per week laten testen bij een van de locaties van Warande.
Lydia Pilaar, hr-adviseur bij Warande is hierbij vanaf het begin betrokken: 'We wilden al snel de coronatesten zelf gaan organiseren.
Het Diakonessenhuis gaf aan de testen voor ons te willen analyseren. De meeste testuitslagen hadden én hebben we de dag erna. Dit is fijn voor onze medewerkers. En voor onze cliënten: het is een van de maatregelen waarmee we verdere besmettingen op afdelingen proberen te voorkomen.'

Handalcohol

Ook een ouder voorbeeld van de samenwerking bewijst zich tot op de dag van vandaag.
Toen Jojanneke in 2018 als deskundige infectiepreventie begon bij Warande viel het haar op dat er verschillende soorten handalcohol binnen Warande in gebruik waren. Jojanneke:
'Elke handalcohol heeft zijn eigen bereik qua doding van virussen, gisten, schimmels en bacteriën. Dus je weet nooit of de handalcohol die je op dat moment gebruikt, aansluit bij wat er is of heerst op een afdeling. Daarom gebruikt heel Warande nu Sterillium Med. Een handalcohol met een breed werkingsspectrum. Dit houdt in dat het werkt tegen bacteriën, (myco)bacteriën, virussen (zelfs het norovirus!), schimmels en gisten.

Politie

Jojanneke merkt dat medewerkers aandacht hebben voor hygiëne. Ze stellen vragen aan haar en komen met goede ideeën. Een goed voorbeeld daarvan is de 'hygiënepolitie'. Dit is een initiatief van medewerkers die collega's verrassen met een spontaan bezoek. Tijdens het bezoek staat hygiëne centraal op een leerzame en leuke manier met interactieve spelletjes, een informatiefilmpje en een prijsvraag. En als Jojanneke zelf bij de hygiënepolitie zou zitten, wat zou haar advies dan zijn? 'Hou je aan de 1,5 meter afstand, was je handen, draag je mondneusmasker en kom er niet aan met je handen!'

Een dag met... Stacey Knox, ergotherapeut

‘Ik kijk liever naar wat iemand nog wél kan’

‘Wanneer ik zeg dat ik ergotherapeut ben, roept dit vaak vragen op bij mensen. Als ergotherapeut help ik mensen hun zelfredzaamheid te vergroten. Zij ervaren problemen in hun dagelijkse activiteiten door fysieke, cognitieve of psychische beperkingen. In plaats van te focussen op wat iemand niet meer kan, kijk ik liever naar wat diegene nog wél kan. Vaak is er nog zoveel meer mogelijk door kleine aanpassingen.

Veilig

Meestal begint mijn dag rond 8.30 uur. Wanneer ik een ligobservatie of ADL-check (algemene dagelijkse levensverrichtingen) bij iemand doe, start ik eerder. Tijdens een ADL-check observeer ik de persoon tijdens douchen, wassen en aankleden. Samen met de cliënt en/of zorgmedewerker neem ik deze handelingen door en adviseer ik hoe zij deze activiteit op een verantwoorde en veilige manier kunnen uitvoeren.

Een ligobservatie doe ik wanneer iemand bijvoorbeeld decubitus (doorligplekken) ontwikkelt, een verhoogde spierspanning heeft of pijn heeft bij liggen of zitten. Dit jaar zijn we gestart met een verbetertraject ‘lig- en zithoudingen onder de loep’ (LOL)*. Door kritisch te kijken naar de zit- en lighouding en hierin aanpassingen te doen, kunnen we veel problemen voorkomen.
Na de ADL-check of ligobservatie werk ik mijn administratie bij. Omdat ik op verschillende locaties werk en veel onderweg ben, heb ik geen vaste werkplek. Ik werk veel met mijn I-pad.

Veelzijdig

De rest van mijn dag is iedere keer weer anders. Op de revalidatieafdeling heb ik een intake met een nieuwe revalidant. Ik bespreek de thuissituatie, de zelfredzaamheid van de revalidant en wat zijn of haar revalidatiedoelen zijn. Door de doelen in kaart te brengen, weet ik waar ik samen met de revalidant aan wil werken. Later op de dag ga ik ‘mijn’ afdelingen langs om met de zorg te overleggen. De vragen voor bewoners zijn veelzijdig. Dit gaat van aanpassingen aan een rolstoel, tot een handspalk inzetten of meedenken in oplossingen bij overprikkeling van bewoners.

Met de lunch heb ik een eetobservatie staan. Ik kijk mee waar diegene moeite mee heeft en wat een oplossing kan zijn. Dit kan aangepast bestek zijn, maar ook een bordrand of een aangepaste snijplank zodat diegene zelf zijn brood kan snijden.

In de middag ga ik op huisbezoek.
Tijdens een huisbezoek adviseren we over woningaanpassingen. Ook kijken we naar dagelijkse taken zodat iemand nog zo lang mogelijk zelfstandig kan blijven. Bijvoorbeeld het zetten van een kopje koffie of het klaar maken van eten. Aan het einde van de middag heb ik nog afgesproken met iemand die graag scootmobiel wil leren rijden, zodat hij er zelf weer op uit kan gaan. Ik breng in kaart in hoeverre diegene verantwoord en veilig kan rijden en welk type geschikt zou zijn. Dit koppel ik terug aan de gemeente.
Rond 17.00 uur zit mijn dag erop.

Voldoening

Ergotherapie is een geweldig, creatief en dankbaar beroep. Het geeft voldoening wanneer iemand betekenisvolle activiteiten weer zelf kan en mij daar niet meer bij nodig heeft. Spreek mij of mijn collega’s zeker aan wanneer je vragen hebt over ergotherapie en wat wij voor jullie kunnen betekenen!’

* Cliënten zijn door hun ziekte of aandoening vaak zelf niet meer alert op problemen met hun houding als ze zitten en liggen. Soms voelen ze pijn, ongemak of beperkingen niet meer en kunnen niet zelf van houding veranderen. Of ze kunnen niet goed aangeven wat er aan de hand is. Daarom is het nodig dat medewerkers en naasten hier extra op letten. En dat we er met elkaar over praten en voor verbetering zorgen.

Om hier extra aandacht aan te geven, zijn we dit jaar een verbeterplan gestart. We hebben onder andere bijeenkomsten tussen zorgmedewerkers en ergotherapeuten georganiseerd. Tijdens deze bijeenkomsten konden medewerkers hun vragen stellen aan de ergotherapeuten. Onze volgende stap is coaching-on-the-job. Een ergotherapeut coacht een medewerker tijdens het werk.

Overleg tussen zorgmedewerkers en ergotherapeuten in een vroeg stadium en het toepassen van adviezen van ergotherapie, dragen bij aan een groter gevoel van lichamelijk welbevinden bij onze cliënten.

Bewegen op de galerij

Het is op vrijdagochtend al druk op de galerijen van De Loericker Stee. Bewoners zitten klaar om mee te doen met de beweegactiviteit van die ochtend. 'Zitgym in het atrium' vindt drie keer per week plaats op de maandag-, woensdag en vrijdagochtend. Fysiotherapeuten Peter Brouwers en Marijn Franssen begeleiden deze beweegactiviteit.

De doelen van deze activiteit zijn:

- Voldoen aan de beweegnorm (30 minuten per dag bewegen/matig intensief bewegen) van de overheid.
- Plezier van het samen bewegen.
- Bevorderen van sociale contacten, zeker nu in coronatijd.
- Zinvolle daginvulling.

Peter Brouwers vertelt: 'Deze manier van gym geven is ontstaan aan het begin van de coronatijd in maart 2020. We wilden het bewegen laten doorgaan, maar wel op 1,5 meter afstand. Iedereen is er zo enthousiast over, dat we er mee doorgaan.'